

BOG

MÖRKHALL (/BOEGER/MORKHALL)

Af Rasmus Halling Nielsen (/forfattere/rasmus-halling-nielsen) (2014)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET ([HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?SEARCH_BLOCK_FORM=870970-](https://bibliotek.dk/da/search/work/?search_block_form=870970-)

[BASIS%3A50965384&FRAGMENT=CONTENT](https://bibliotek.dk/da/search/work/?search_block_form=870970-BASIS%3A50965384&FRAGMENT=CONTENT))

Log ind (/user/login?destination=/boeger/morkhall) for at anmelde

Facebook ([http://www.facebook.com/share.php?](http://www.facebook.com/share.php?u=http://litteratursiden.dk/boeger/morkhall&title=Mörkhall)

Tweet ([https://twitter.com/intent/tweet?](https://twitter.com/intent/tweet?url=http://litteratursiden.dk/boeger/morkhall&status=Mörkhall+http://litteratursiden.dk/boeger/morkhall)

[u=http://litteratursiden.dk/boeger/morkhall&title=Mörkhall](http://litteratursiden.dk/boeger/morkhall&title=Mörkhall)) [url=http://litteratursiden.dk/boeger/morkhall&status=Mörkhall+http://litteratursiden.dk/boeger/morkhall](https://twitter.com/intent/tweet?url=http://litteratursiden.dk/boeger/morkhall&status=Mörkhall+http://litteratursiden.dk/boeger/morkhall)

Digte, der tager udgangspunkt i digterens farfars død. De handler om minderne om barndommens ferier hos farfaren og om hans sygdom og død

TAGS: [DØDEN \(/TAXONOMY/TERM/13728\)](#) [SORG \(/TAXONOMY/TERM/9814\)](#) [SYGDOM \(/TAXONOMY/TERM/10238\)](#)

ANMELDELSE

15 apr. 14

(/users/arendse-ording)

Af Arendse Ørding (/users/arendse-ording)

Skribent

Som titlen mere end antyder er Rasmus Halling Niensens nyeste digtsamling dyster, mørk og urovækkende. Og i glimt fändenivoldsk selvironisk og humoristisk. Tror jeg da nok.

Åh nej. Åh nej, åh nej, åh nej. Det her fatter jeg ikke en skid af, var min umiddelbare reaktion ved første gennemlæsning af Rasmus Halling Niensens nyeste (og min første af forfatteren) digtsamling *Mörkhall*. Mens mine øjne febrilsk forsøger at finde naturlige ophold i sætningerne, og min hjerne arbejder på højtryk for at fange essensen og meningen i digtene, så når jeg lige at få en erkendelse af, at jeg ikke egner mig til at læse digte. For i næste øjeblik at blive ramt af en art åbenbaring med strofen: "Den er canadisk kort efter vi forlod Montreal og rejste hjem til den lille flække i Nordsjælland der kaldes knep dig selv luder af tusch over det hele på S-togsstationen". Ligeftrem og hardcore billedskabelse, der får det til at risle ned ad ryggen på mig af barnlig glæde over sprogets magi.

Rasmus Halling Niensens nyeste digtsamling er på ingen måde *easy-reading*, og

en lineær læsning kan absolut ikke anbefales. Men det bør ikke afskrække nogen fra at give sig i kast med digtsamlingen. For ligesom med svære filosofiske eller teoretiske værker er det ved at overgive sig til det uforståelige og den lettere desorienterende læsning, at meningen pludseligt og uforklarligt viser sig. Små nedslag i teksten, krydslæsning og såkaldt *bouncing* (læsemetode på internettet) gør læseoplevelsen så meget bedre end mit første lineære forsøg. Og indimellem de poetisk rablende og brydsomme sætninger står pludselig strofer som: "Vi har sovet meget godt det er nice", der fungerer som ironiske og tilbagelæenede selvkommenterende understregninger af det selvscenesættende ved værket.

Hele digtsamlingen er centreret omkring farfarens kræftsygdom og død, og sorgen bearbejdes gennem refleksioner over de to Halling Niensens indbyrdes relation. Brudstykker af farfarens liv klippes sammen med erindringer om hans sidste tid i en sygeseng, afkræftet, mager og med pibende lunger i en form for dialog, som forfatteren fører med sig selv. I flere passager beskrives kærligheden til farfaren så ømt og klart, at det flår i læseren: "Vi havde alting sammen altid og den trillebør er altså en slidt sang på hvin af mørnet gummidæk hey kast lidt ro kast mig lidt ro jeg har brug for ro".

Hvorefter værket pludselig stritter i helt andre retninger med pastiche, parodier og et helt udkørt filmmanuskript besat med danske stjernesuespillere fra farfarens tid, såsom Birgitte Federspiel, Ove Sprogøe og Karl Stegger, der diskuterer heste og honning(!). Imens vrides og tværes teksten udover hele digtsamlingen for at blive genskabt i nye sammenhænge som vandfarver, der er løbet, eller et rystet fotografi. Det er stærkt billeddannende. Og får mig helt sikkert til at vende tilbage efter mere.

BOGDETALJER

Andre bøger af Rasmus Halling Nielsen

